॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छ्थ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिकभ्थ्सौ-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मा उक्थ्यं प्रायंच्छतस्मैं द्वितीयमुदंयच्छ्थ्सौऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्में तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दांस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तं निर्मायं भूतमंहन् युज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृं व्यस्य वृङ्क इन्द्रांय त्वा बृहद्वेते वयंस्वत् इत्याहेन्द्रांय हि स तं प्रायंच्छत्तस्में त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णुंर्न्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंम्न्वाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंर्हविर्सीत्यांह पुनं:पुनः (३)

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यः हुतः सोमां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वंति तस्मादेकं

यन्तं बहवोऽनुं यन्ति तस्मादेकों बहूनां भुद्रो भंवति तस्मादेकों बहुविजा्या विनदते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्वसेनांपयेय्यमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिव्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत् यजंमानं यज्ञयश्सेनांपिययमित्यंन्तरा संदोहविधांने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयश्सेनांपिययमिति सदं आलभ्यावं नयेथ्सद्स्यांनेव यंज्ञयशसेनांपियति॥ (५)

इतींद्धियमेव पुनं पुनर्वेषुत्रविश्वाचाः [१] आयुर्वा पुतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादार्युः प्राणानामुत्तमं मूर्धानं दिवो अंरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैन ५

प्राणानामुत्म मूयान दिवा अर्ति पृथिच्या इत्याह मूयानम्बन र समानानां करोति वैश्वान्रमृतायं जातम्ग्निमित्यांह वैश्वान्र र हि देवत्यायुंरुभ्यतींवैश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतः प्राणा अधस्तां चोपरिष्टा चार्धिनो ऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते ऽर्धी ध्रुवस्तस्मांत् (६)

अध्यवाङ्गाणाँ उन्येषां प्राणानामुपाँ प्ते उन्ये ग्रहाः साद्यन्ते उनुंपोप्ते ध्रुवस्तस्माद्स्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मा सेनान्या असुंरा वा उत्तरतः पृथिवीं पूर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणां दश्हन्तद्भुवस्यं ध्रुवत्वं यद्भुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुंर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवृनीय इत्यांहुः पुरस्ताृद्धायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवृनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवृनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंर्दधाति॥ (८)

युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तें ज्ञाकमायन्ति सुंवर्गं लोकमायन्ति मुंवर्गं लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञात्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्दौद्वांवृतू

उभ्यतीमुखमृतुपात्रं भविति कः (९)

हि तद्वेद् यतं ऋतूनां मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव प्रशून्प्रीणाति द्विः पुनंरऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः प्रशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँद्भिपादश्चतुंष्पदः पुशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरिति चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये नान्यौन्यमनु प्र पंद्येत् यदन्यौऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्तुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन् प्र पंद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तंरेण् तस्मांदादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तंरेणोपयामगृंहीतो-ऽसि स्र्सर्पोंऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्तिं त्रयोदशो मास् इत्यांहस्तमेव तत्प्रींणाति॥ (१२)

को जीवन्ति हिः स्युश्रतंभिश्यामा——[3] सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिंरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नमृतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति

सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजो्भृतौ वा एतौ देवानां यिदेन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नो गृह्यत् ओर्ज एवावं रुन्धे वैश्वदेव श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेव श्रुंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कःदेति तस्माथ्सर्व एव मेन्यते मां प्रत्युदंगादिति वैश्वदेव शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्ते जः शुक्रो यद्वैश्वदेव शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति प्रजास्वेव ते जो दधाति॥ (१४)

तस्मांदुसावांदित्यबिर्श्यवं॥——[४] इन्द्रो मुरुद्धिः सांविंद्येन मार्ध्यन्दिने सर्वने वृत्रमहन्यन्मार्ध्यन्दिने

सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघा एव ते यर्जमानस्य गृह्यन्ते तस्यं

वृत्रं ज्ञ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्वात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनां प्रज्ञात्ये वज्ञं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रंथमेनं (१५)

युच्छुति प्र हंरति द्वितीयंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृंजित द्वितीयंन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रो वृत्र हत्वा परां परावतंमगच्छुदपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभव्थस एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनांस्यृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्परं वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहृन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्वः स एतं मांहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्रः हृत्वान्यासुं देवतास्विध यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धंरते- उन्यासुं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै मांहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्मांहेन्द्रः श्रुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमान एव तेजो दथाति॥ (१७)

प्रथमेनांगृह्णीत देवतांस्वष्टावि १ शतिश्च॥=

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्ञाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यैं चृत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत यदग्रैं प्राशिष्यामीतो मे वसीया सो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्ञाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत सादित्येभ्यं एव (१८)

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६)

तृतीयंमपच्द्भोगांय म इद श्रान्तम्स्त्वित् तैंऽब्रुव्न्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकोंऽसद्योंऽस्य प्रजायामध्यांता अस्माक्मभोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्यों-ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यांस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजेते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमुन्तरांयुन्थ्स आंदित्यानुन्वार्क्षमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंद्यन्त् तात्र प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवत्येंभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसुभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो ज्रायु तदेव तत् (२०)

मिथुनं प्रावो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं दुध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनां मध्यतो दंधाति शृतातुङ्क्येन मध्यत्वाय् तस्मादामा पृक्कं दुंहे पृशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मै पृशून्गृह्णाति पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६) यदग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति (२१)

विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्य सोमपीथेन समंर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तयाँ त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वष्टिंमेवावं रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवर्षुको न सादयत्यसंत्राखि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदंनुवषद्भर्यादुद्रं

परिं शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्यैष तें सोमपीथ इत्यांह

एष वै विवस्वानादित्यो यदुंपा श्रुसवंनः स एतमेव सोमपीथं

प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुंरस्य प्रमायुंक इ स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यंः॥ (२२) पुव युज्ञाञ्चरायु तदेव तदुन्तर्दंधाति न सप्तविर्श्यातिश्च॥—————[६]

अन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयणाद्गृंह्वाति प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणः प्रजानां प्रजनंनाय न सांदयत्यसंन्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववंसृजेदेष

वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितैष गांयत्रियै लोके गृंह्यते यदाँग्रयणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वें (२३)

देवास्तृतीयु सर्वनं नोदंयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभाग र सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयु सवनमुदंयच्छन्यत्तृ सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वनस्योद्यंत्यै सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं

कुलशाँद्गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रस्वानामीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णातिं सवितृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र (२४)

जन्यति सोमे सोमंमि गृह्णाति रेतं एव तद्दंधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह् सोमे हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवेतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवेतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवेतेनं करोति करोत्येतावंती्वें देवतास्ताभ्यं एवेन्॰ सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्येषः॥ (२५)

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्य दुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येतें प्राणमेवानुं प्रयन्तिं प्राणमनू चंन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उंपा १ शुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति

एष यदाँग्रयणः प्राण उंपार्शः पत्नीः प्रजाः प्र जंनयन्ति यदुंपारशुपात्रेणं पात्नीवृतमाँग्रयणाद्गृह्णातिं प्रजानां प्रजनंनाय तस्माँत्प्राणं प्रजा अनु प्र जांयन्ते देवा वा इतहंतः पत्नीः सुवर्गम् (२६)

लोकमंजिगा॰सन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनुन्त एतं पाँबीवृतमंपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै ते सुंवर्गं लोकं प्राजांनुन् यत्पां त्रीवतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमांणस्तं घृतं वर्ज्नं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियं भूतमंगृह्वन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरिपं पापात्पुर्स उपस्तितरम् (२७)

वृद्गि यद् घृतेनं पात्नीवृत श्रीणाति वर्न्नेणैवेनं वर्शे कृत्वा गृंह्णात्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मांदिमां प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिंसुतस्य त इत्यांह् ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिंब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेते एव तद्दंधातीन्द्रियाव इतिं (२८)

आहु प्रजा वा इंन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्टा सोमं पि्बेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनानार्थं रूप्कृद्रूपमेव प्शुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघारसन्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिपं (२९)

वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौत्पात्नीवृते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्धं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशौन्तम्ग्रीथ्सोमं भक्षयेदुपार्श्वनु वषंद्वरोति न रुद्धं प्रजा अन्ववसृजिति शान्तम्ग्रीथ्सोमम्भक्षयत्यग्रीन्नेष्टुंरुपस्थमा सींद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टेरि रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वंतियति रेतं एव तिथ्सिश्चत्यूरुणोप प्र वंतियत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नग्नंकृत्योरुमुप प्र वंतियति यदा हि नग्न ऊरुर्भवत्यर्थं मिथुनी भेवतोऽथ रेतंः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

इन्द्रों वृत्रमंह्न्तस्यं शीर्षकपालमुदौं ज्ञथ्स द्रोंणकलृशों-ऽभवृत्तस्माथ्सोम्ः समंस्रवृथ्स हारियोजनों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्जुहवान् मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्यामः हौंष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेश्वसं करिष्यामीति तमंध्रियत् होतुः सौं ऽग्निरंब्रवीन्न मय्यामः हौंष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

पर्लीः सुवर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव इत्यिपं सीद मिथुन्यष्टौ चं॥————[८]

त १ शृतं भूतमंजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजन १ श्रीणाति शृतत्वायं शृतमेवेनं भूतं जुंहोति बृह्वीभिः श्रीणात्येतावंतीरेवास्यामुष्मिं होके कामदुर्घा भवन्त्यथो खल्वां हुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्जयः कामदुर्घा यद्धारियोजनीरिति तस्माँ द्वह्वीभिः श्रीणीयाद ख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयौः परिधर्य आधानं

घासं प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परि्धीञ्जंहोति निराधानाभ्यामेव

यदप्रंहृत्य परि्धीञ्जंहुयादुन्तरांधानाभ्याम् (३३)

घासं प्र येच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्याध्वर्युः स्वगाकृतो यदेध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं पुनर्युनिक्तं ताहगेव

तच्छीर्षन्निधार्यं जुहोति शीर्ष्तो हि स समभेवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्सिम् एनं पृशवों भुअन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संस्भिन्द्याद्वहवं एनं पशवो-

ऽभुं अन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बांधत उभयंं करोति बहवं एवैनं पृश्वों भुअन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युंपह्विमंच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृश्वो वा उत्तरवेदिः प्रश्वों हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रेणाद्नतर्राधानाभ्यामल्याः स्थापयन्ति॥———[९] ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पृशवः प्र जांयन्त उपा १ श्वन्तर्यामावंजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं

आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा यत्रिरुपार्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्गौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूयंसीः पिता वा एष यदाँग्रयणः पुत्रः कुलशो यदाँग्रयण

उपदस्यैत्कलशाँद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६)
पुत्रं क्षित उपधावंति ताद्दगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय

पुत्रः पितरं क्षित उपधावंति ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणो यद्गहों वा कुलशों वोपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयादात्मन

पुवाधि यज्ञं निष्कंरोत्यविंज्ञातो वा एष गृंह्यते यदाँग्रयणः स्थाल्या गृह्णातिं वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्वांयव्यहरिन्त तस्माध्स्रियं जातां परौस्यन्त्युत्पुमार्श्सर हरन्ति यत्पुंरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरित ताद्दगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहरित ताद्दगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस उपनिधायापुकामंति ताद्दगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुंषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वचा तद्दृढं पुरस्तांदुपयामा यजुंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयति परांङिव ह्यंसौ लोको यानि

पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयति पुनःपुनिरव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन् ग्राम्याः पृशवो ग्राममुपावंयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेदं निदानंबान्भवृत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानं यदुंपार्शु शर्सित तत् (४०)

उपा १ श्वन्तर्या मयो यंदु चैस्ति दिते रेषां ग्रहांणा मेतद्वे ग्रहांणां निदानं य एवं वेदं निदानं वान्भवित यो वै ग्रहांणां मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिर्मिथु नैर्जायते स्थाली भिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्ते वायव्यैर्न्य एतद्वे ग्रहांणां मिथुनं य एवं वेद् प्र प्रजयां पृशुभिर्मिथु नैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सो मेमभी षहां पिबथ्स विष्व इं (४१)

व्यांच्छ्रिथ्स आत्मन्नारमंणुं नाविन्द्थ्स एतानंनुसवनं पुरोडाशांनपश्यत्तां निरंवपत्तैर्वे स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मांदनुसवनं पुरोडाशा निरंप्यन्ते तस्मांदनुसवनं पुरोडाशांनां प्राश्नीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुंषा पङ्किरांप्यतेऽथ् किं यज्ञस्यं पाङ्कत्वमिति धानाः कर्म्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भुवन्ति यानि पुनः शश्सीते तद्विष्विङ्किश्चर्तुर्दश च॥———[११]

इन्द्रों वृत्रायाऽऽयुर्वे युज्ञेनं सुवृगयिन्द्रों मुरुद्भिरदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उंपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहन्तस्य

ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥११॥

इन्द्रौ वृत्राय पुनर्ऋतुनाह मिथुनं पुशवो नेष्टः पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥४२॥ .

इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥६-५॥

Begin generated on July 16, 2024